

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 33. S. Udalricus Regimine se abdicat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

vandæ disciplinæ intentus non raro invi- Sæculum X.
 sebat. Tandem vigesima nona Februa- A.C. 972.
 rii anno nongentesimo nonagesimo se-
 cundo post susceptum Episcopatum tri-
 gesimo sanctam animam efflavit. (*)

§. XXXIII.

S. Udalricus Regimine se abdicat.

Inter hæc S. Udalricus iter Romam ulti-
 mo susceperat, quamvis vires paula-
 tim deficere sentiret; unde paucis die- vit. Sæc. V.
 bus vehiculo usus, sequentibus lecticæ Ben. n. 31.
 impositus est, in qua jacens defereba- p. 447.
 tur. Postquam Romæ SS. Apostolorum
 limina visitasset, & peractis precibus In- Sup. 1. LV.
 dulgentias lucratus valedixisset Summo S. 44.
 Pontifici, Ravennam venit, ubi Impe-
 ratorem commorari compererat. Tum
 præmissis, qui se advenire nunciarent,
 non expectato responso, usque ad ostium
 cubiculi, ubi Imperator versabatur, pe-
 netrat. Otto venienti occurrit, ut for-
 te erat, uno tantum pede calceato, &
 Adelheidem Imperatricem vocari jubet.
 Tum, cum suavissime loquendo horam
 horæ jungerent, faventem occasionem
 nactus S. Episcopus Imperatorem roga-
 vit, ut quoad ipse viveret rem œcono-
 micam

I i 2

micam

(*) S. Osualdum postea etiam Ecclesiam Ar-
 chiepiscopalem Eboracensem rexisse legimus in
 Act. SS. Ben. Sæc. V. in vita pag. 711.

Sæculum X.
A. C. 972.

6. 22.

S. Udalricus
Monachus.

6. 23.

micam Episcopatus Augustani Adalberoni nepoti suo administrandam committeret, quo ipse liberius orationi & officiis suis spiritualibus vacare posset, & se rebus humanis erepto idem nepos & Titulum hujus Ecclesiæ acciperet & Cathedram Episcopalem conscenderet. Concessit Imperator (*), quod petebat, atque aliquot auri libris liberaliter adjunctis, omnia quoque proficiscenti necessaria usque ad Provinciæ illius terminos dari præcepit. Adalbero Episcopum patrum suum in hoc itinere comitabatur; postquam vero Augustam pervenerunt, S. Udalrico præsentem, convocatis omnibus Vasallis & Episcopi Servis, fidem juramento sibi præstari voluit. Ex eo tempore S. Udalricus vestem similem Cucullo monachorum, quorum Regulam jam prius servabat, gessit, Adalbero autem ferulam seu Baculum pastorem publice in manu tenebat, ut spes omnis hunc Episcopatum ambientibus præcederetur.

Ottone Imperatore ex Italia reverso, celebratum est Concilium Ingelheimii, quo etiam S. Udalricus & Adalbero nepos

(*) Quæ sequuntur, docent, Imperatoris id concedentis mentem neutiquam fuisse, Episcoporum consensum excludere, iisque inconsultis nepotium Ecclesiasticum perficere.

nepos ejus vocati. Quippe indignabantur Episcopi, quod is Baculum Episcopalem publice jactaret. Dicebantque, ipsum, quia Insignia Episcopatus vivente Episcopo usurpasset, se Episcopali honore indignum, in omne tempus, effecisse. His auditis Adalbero prima die Concilio interesse noluit; sed Udalrico praesente ejus causa ad examen vocata. Cumque tenuis aegrotantis vox exaudiri non posset, aliquis ex Clericis ipsius nomine Gerardus intrare, & quid ipsius Dominus Episcopus peteret, exponere jubetur. Respondit Clericus sermone Latino (nemo enim alia lingua, quamvis omnes essent Germani, in hac Synodo utebatur) in hunc ferme modum: *Domino meo Episcopo nihil aliud in votis est, quam deinceps aeterna & caelestia contemplari, & S. Benedicti Regulam servare, quod ex habitu, quem induit, cognoscere potuistis.* Plura adjecit, S. Udalrici mentem explicans (*), & tandem ad pedes Imperatoris & Episcoporum prostratus rogavit, ut quod petebat concederent. Non nulli Episcoporum Adalberonis causae favebant, sed nihilominus, postquam diu tenuit contentio, omnibus placuit, eum a Dignitate Episcopali

Saeculum X.
A. C. 972.

I i 3 exclu-

(*) Optima videlicet, quamquam contra Canones pugnaret, erat S. Udalrici intentio.

Sæculum X. A. C. 972. excludi, nisi juramento affirmaret, se ignorasse, eum Hæresis peccatum admittere, qui arrepto contra fas Baculo Episcopalem potestatem invaderet. Manifestum Canonum contemptum Hæresim appellabant.

Altera die Adalbero Concilium cum Patruo intrat, & juramentum, quod exigebatur, pronunciat. Tum Gerardus Magistri sui nomine postulavit, ut responderent Episcopi, an consentirent, quod Udalricus vitam monasticam duceret, & ejus Nepos Episcopus ordinaretur. Quamvis autem hæc postulatio Episcopis non probaretur, eam tamen in publico conventu rejicere noluerunt; at ex omnium ceterorum consilio, eorum doctissimi Udalrico ad secretum colloquium vocato dixerunt: *Te vero virum Canonum scientia instructum, & vitæ antea Sanctitate illustrem minime oportet nocentissimum abusum introducere, ut vivente Episcopo alius ordinetur. Quod ubi sperare licuerit, nemo optimorum Episcoporum cupiditatem nepotum, Clericorumve suorum satis coercere valebit. Expedi itaque, ut Episcopatum retineas; ceterum, fidem damus, ubi ex hac vita decesseris, nos nunquam alterum quam Adalberonem Episcopum Augustanum ordinaturos.* Moveri se passus est Udalricus Episcoporum hortatu, & consentienti-
bus

bus cunctis Imperator Adalberoni mandavit, patruī Senis curam gereret, & sub ipso Episcopo rem domesticam Episcopatus Augustani curaret.

Sæculum X.
A. C. 973.

Hoc Concilium in autumnno celebratum. Anno autem sequente nongentesimo septuagesimo tertio, post Festum Resurrectionis, quod in vigesimam tertiam Martii inciderat, S. Episcopus comitante Adalberone Dilingam profectus est ad Comitem Rivinum nepotem suum, ibi aliquot diebus familiariter diversaturus. Ecce autem, cum Adalbero ad sanguinem emittendum a chirurgo solvi sibi venam jussisset, & deinde cum Episcopo cœnasset, illa nocte subito extinctus est, ingenti luctu non solum patruī sui, sed etiam omnium Diocœsanorum, quem utique ob raras dotes, quippe vir erat eruditus, in officiis Divinis celebrandis assiduus, liberalis & beneficus, omnes amabant.

c. 24.

§. XXXIV.

Ottonis I. Obitus. Otto II. Imperator.

Haud multo post tempore S. Udalrico nunciatur obitus Ottonis Imperatoris, qui diem Mercurii ante Pentecostem, septimam Maji, anno nongentesimo septuagesimo tertio, supremam habuerat. Illa die Matutinis & Missæ interfue-